

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2014. 02. 01. szombat Robert Thomas: Nyolc nő Játékszín

JÁTÉKSZÍN
fordította: Vinkó József
rendező: Korcsmáros György

Robert Thomas
8 NŐ
bűnügyi komédia
fordította: Vinkó József

Gaby, az anya
Susanne, az idősebb lánya
Catherine, a fiatalabb lánya
Louise, az új szobalány
Mamy, a nagymama
Augustine, Gaby nővére
Madame Chanel, a nevelőnő
Pierette

HERNÁDI JUDIT
LÉVAY VIKTÓRIA
ERDÉLYI TÍMEA
OROSZLÁN SZONJIA
PÁSZTOR ERZSI
ZSURZS KATI
ANDAI GYÖRGYI
HORVÁTH LILI

Diszlet: Menczel Róbert
Dramaturg: Böhm György
Súgó: Dobos Erika, D. Szabó Erzsébet
Rendező munkatársa: Petyi János

Jelmez: Kovács Yvette Alida
Ügyelő: Kabódi Szilvia

Rendező: KORCSMÁROS GYÖRGY

Furmányos kis komédia a „Nyolc nő”. Egy francia kisvárostól pár kilométerre, egy magányosan álló hegyvidéki házban játszódik a történet. A család a külföldön tanuló Susanne, a legidősebb lány hazatérését várja. A békés idill hatalmas sikoly töri meg. Marcelt, a ház urát holtan találják szobájában, késsel a hátában. A házban lévő nyolc nő az áldozat anyja, felesége, húga, sógornője, két lánya és két háztartási alkalmazottja. A házat közben a hóvihar és a gyilkos teljesen eltérja a külvilágtól. Mit tehet ilyenkor nyolc nő, aki a házban rekedt? Megkezdődik hát az amatőr nyomozás, ami szinte lehetetlen küldetés, mert mindenki hazudik. A gyilkos azért, hogy leplezze magát, a többieknek pedig egészen más titkolnivalójuk van. Tudják, hogy a gyilkos köztük van, de melyikük lehet az?

Játékszín Teréz körúti Színház Nonprofit Kft.
H-1066 Budapest, Teréz krt. 48.
Jegypénztár: +361 312-0430 (13.00-18.00 óráig, előadásmegkezdésig 19.00 óráig)
Szervezés: +361 269-1540 (hétfőtől péntekig 10.00-18.00 óráig)
www.facebook.com/jatekszin • e-mail: info@jatekszin.hu
www.jatekszin.hu

támogatják:

MEGRENDELÉS: JEGY-HU, MR.ERŐLE, LÉNYELÉS, EZ, D, n.a.

Ismét azt kell, hogy mondjam, jól csinálja a vállalt feladatát a Németh Kristóf. Igaz, hogy kiütötte a „nyeregből” a Balázsovits Lajost, de hát a Szinetárt is kigolyózták az Operaházból anno! Kommersz színházat csinál, de ebből a műfajból meg lehet élni, dől a közönség és ez jó! Persze nem „művész színház”, nem „drámai tagozat”, de nézhető, nem túlzó, nem giccses. Jó darabokat gyűjtött be az igazgató és jó színészeket! Én jön hozzá mindenki a volt Bp. Kamara Színházból a Zsurzs Kati, az Andai Györgyi, a Madáchból az Oroszlán Szonja (Gallusz Niki egy másik darabban játszik szintén a Madáchból). Nyugdíjasként „bedolgozik” Pásztor Erzsi (kiválóan!) És vannak a fiatalok, akiket majd megismerünk Léway Viktória, Erdélyi Tímea, Horváth Lili. Igaz ez utóbbit nem lehet nem megismerni, mert annyira hasonlít a mamájára (Tordai Teri), mintha a mamát látnák, alig 40-50 évvel ezelőtti színpadon! Csak ki ne felejtsem a „nagyagyút” Hernádi Jucust, aki szabadúszó, nem jött sehonnan, Ő van!

Robert Thomas darabját nem kell a magyar közönségnek bemutatni, hiszen alig 12 évvel ezelőtt nálunk is játszották a darab zenés, francia-olasz filmváltozatát, méghozzá nagy sikerrel, parádés szereposztással. Danielle Darrieux, a nagy francia színésznő, díva, gyerekkorom kedvenc hősnője, színészkép gyűjteményem legfőbb szereplője, játszotta a filmben a Mamy szerepét. (Itt a darabban Pásztor Erzsi játssza ugyanezt.). Jelenleg 96 éves, amikor a 8 nő című filmben játszott, már 84 éves volt!

Játszott továbbá a 8 nő filmváltozatában Isabelle Huppert (Zsurzs Kati) és a másik nagy francia híresség Catherine Deneuve (Hernádi Juci).
(Meg kellene nézni újra ezt a filmet!)

Sajnos a Játékszín színpada eléggé kicsi, így nem ad lehetőséget a 8 nőnek a nagy gesztikulációkra, de azért elférnek, igaz néha a színpad széléig kel kell jönniük. A darabról nem írhatok, mert kérik a nézőket, hogy ne áruljanak el semmit, hogy a következő nézőt is megfelelően meg tudják lepni!

2014. 02. 06. csütörtök Szépművészeti Múzeum

Addig-addig húztuk az időt, míg majdnem lemaradtunk Caravaggióról, de ezért igyekeztünk, hogy ne hagyjuk ki. Nagy kár lett volna!

A kiállításról: A 17. és a 18. századi itáliai festészet, uralkodó stílusáramlatait, a műfajok, technikák és témák rendkívüli gazdagságát, valamint a korszak kiemelkedő művészei személyiségeit mutatja be a Szépművészeti Múzeum Caravaggiótól Canelettóig című kiállítása. A tárlaton több mint 100 mester 140 remekművével találkozhat a nagyközönség. A legtöbb művel, szám szerint kilenccel, a korszak kiemelkedő festőgéniusza, Caravaggio szerepel a kiállításon.

.

A tárlat anyaga nemzetközileg is figyelemre méltó, hiszen ilyen léptékű, a korszak itáliai festészetének egészét bemutató, átfogó kiállítás évtizedek óta nem volt a világon.

A múzeum néhány évvel ezelőtt azt a célt tűzte ki maga elé, hogy két, egymást követő tárlaton bemutassa a 15–18. századi itáliai festészetet, tekintettel a múzeum kiemelkedő értékű, mintegy ezer festményből álló itáliai régi mester gyűjteményére, és arra, hogy a korszakról hasonló, átfogó kiállításokra még soha nem került sor Magyarországon. Az első, 2009-2010-ben megrendezett bemutató, a Botticellitől Tizianóig, 230 ezer látogatójával a Szépművészeti Múzeum történetének egyik legsikeresebb eseménye volt.

.

A tárlat Caravaggio két korai alkotásával – köztük az életmű egyik emblemikus főművével, a Gyümölcskosaras fiúval - kezdődik, majd a caravaggizmus vallásos festészetének példái - pl. Caravaggio Salome témájú képének két változata –

következnek. A harmadik rész a Lodovico, Agostino és Annibale Carracci működésével összekapcsolódott klasszicizáló barokkot mutatja be. A negyedik szekció a barokk elterjedését és virágkorát tárgyalja, majd az ötödik a polgári műfajokról, a csendeletről, a tájképről, az arcképről és a zsánerportréről ad áttekintést. A következő részben a 18. század főbb stílusirányzatai kerülnek bemutatásra. Az utolsó két szekció a 18. század velencei festészetébe, valamint az ekkor népszerűvé váló veduta (városlátkép) műfajába nyújt bepillantást, ez utóbbi Canaletto négy velencei látképe segítségével.

A dőlt betűvel írt részt a Szépművészeti Múzeum honlapjáról szedtem, hogy megmaradjon nekem, mert most sajnáltam csak igazán, hogy 2009-ben még nem írtam ART leveleket és így nem tudtam megnézni, hogy gondoltam akkor. A történelmi hűség kedvéért azt láttam helyesnek, ha nem avatkozom a szakértők dolgába és ide áthozom a Múzeum szövegét.

Mindazonáltal, meg kell jegyezmem, hogy a két legszebb Canaletto veduta kép az Angol Követség előcsarnokában van. A Magyar Állam a képek restaurálásának fejében a követségnek adta (kölcsön) a két csodás alkotást. Nyílt napokon meg lehet tekinteni, aki teheti, nézze meg, ha még nem látta, érdemes!

Az eszmény diadala

Grafikák a Szépművészeti Múzeum anyagából: Raffaello

A kiállítás Raffaello hat budapesti rajzát állítja a középpontba: egy korai tanulmányt az első perugiai oltárképéhez, a Mária koronázásához, a festő firenzei tartózkodása alatt készült akttanulmányt egy szent alakjához, egy egyedülálló elő rajzot, Marcantonio Raimondi híres rézmetszetéhez. A betlehemi gyermekgyilkosságához, az érett reneszánsz egyik mesterművét, az ezüstvesszővel megrajzolt Vénuszt, egy kompozícióvázlatot a vatikáni pápai lakosztály Disputa freskójához, és a Sala di Costantinóhoz kapcsolódó, Angyalfejet.

A kiállításon szereplő hatvan alkotás Raffaello művészetének a következő évtizedek itáliai mestereire gyakorolt hatását is jól szemlélteti. A rajzok és metszetek mellett, szabad szemmel is jól kivehető alárajzolása miatt, Raffaello híres Esterházy Madonnája is helyet kapott a kiállításon, így a festmény első alkalommal került a rajzok kontextusába. A kiállítás bemutatja a festmény újonnan elvégzett technikai vizsgálatait is, valamint a Raffaello-rajzokról első alkalommal készült infravörös- és ultraviola-felvételeket, melyek lehetővé tették technikájuk és állapotuk tanulmányozását is.

Felújított egyiptomi – állandó - kiállítás

Sajnálatos módon, csak a Kislányomtól kapott saját fotókkal kitapétázott Müvtöri könyvem tanulmányozása során világosodtam meg, hogy a hazai vonatkozású képek „szúzen” maradtak, ezekkel nem törődtem! De miért kérdezte a Lányom? Hát?

(Csak emlékeztetőként említem meg, hogy úgy utazunk, hogy a Művészettörténet könyvemben szereplő ábrákat meglátogathassam. Hazaérkezésemkor a látottakat jelölöm a könyvben. A Lányomtól pedig, a születésnapomra megkaptam ugyan azt a könyvet /felkutatta egy antikváriumban!/ úgy, hogy a saját fotóinkkal átragasztotta a könyv ábráit!)

Nosza, átlapoztam a könyvet, kimásoltam, csoportosítottam, helyszínek, múzeumok szerint és elkezdtem az ábrák becserkészését! (Lesz dolgunk nyáron vidéki városok látogatásával!)

Egyelőre a legközelebbi „mútárgyakat”, Tárnok utca 14. szám alatti házat és a Bécsi kapu tér házait fotóztuk le. Mivel a Caravaggio kiállítás februárban bezár, a megtekintését nem lehetett tovább halasztani, ha már ott voltunk, akkor megtekintettük az egyiptomi kiállítást is! (Felújítva, áthelyezve, bővítve!)

Nekünk egy koporsót kellett megtalálni az könyvem 31. ábrája szerintit, meg is lett, de a fotó elkészítése kissé problémás volt! (Megtudtam, hogy az ideiglenes kiállításokon egyáltalán nem lehet fotózni, az állandó kiállítások fényképezéséhez, pedig fotójegyet kell venni, vaku nélküli fotózás 300.- Ft.) Fotójegyünk persze nem volt, hát „stikában” a telefonommal készített az Uram képet, nem lett túl jó, de nem baj lényeg, hogy be tudjam ragasztani a könyvbe! Hurrá, ez is sikerült!

Egyébként pedig csak gratulálni tudok a Szépművészeti Múzeum működéséhez! A pénztárostól kezdve a jegyszedőig, mindenki, mosolygós, kedves volt. A kiállítások, amelyeket láttunk színvonalasak, gyönyörűen megrendezettek voltak.

2014. 02. 06. csütörtök Donizetti: Szerelmi bájtal Erkel Színház

ERKEL
SZÍNHÁZ

2014. február 6. 19.00 - 21.30
HOLLÓKŐ BÉRELET 6. ELŐADÁS

Gaetano Donizetti:
SZERELMI BÁJTAL
Vígopera két felvonásban

Szövegíró: FELICE ROMANI
Magyar nyelvű feliratok: BLUM TAMÁS

Karmester: KOCSÁR BALÁZS
Rendező: PÁLCSÓ SÁNDOR
Díszlettervező: CSIKÓS ATTILA
Koreográfus: KEVEHÁZI GÁBOR
Jelműztesztvezető: BEDA JUDIT
Karigazgató: SZABÓ SIPOS MÁTÉ
A gyermekkar vezetője: GUPCSÓ GYÖNGYVÉR

Adina: HAJNÓCZY JÚLIA
Nemorino: PATÁKY P. DÁNIEL
Belcoro: MOLNÁR LEVENTE
Dulcamara: KÁLMÁN PÉTER
Gianetta: ZAVAROS ESZTER

A Magyar Állami Operaház Zenekara
A Magyar Állami Operaház Énekkara
A Magyar Állami Operaház Gyermekkara

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
SZÍNHÁZOK SZÉKESVÁR

Szerelmi bájtal
Gaetano Donizetti

Vígopera két felvonásban

Zenevezető: Gaetano Donizetti
Szövegíró: Felice Romani
Fordította: Blum Tamás
Rendező: Pálcsó Sándor
Díszlettervező: Csikós Attila
Jelműztesztvezető: Beda Judit
Karigazgató: Szabó Sipos Máté
A gyermekkar vezetője: Gupcsó Gyöngyvér

Karmester: Kocsár Balázs

Adina: Hajnóczy Júlia, Bíródi Zita
Nemorino: Pálcsó Péter, Patáky P. Dániel
Belcoro: Molnár Levente, Szegedi Csaba
Dulcamara: Kálmán Péter, Székely Tamás
Gianetta: Zavaros Eszter

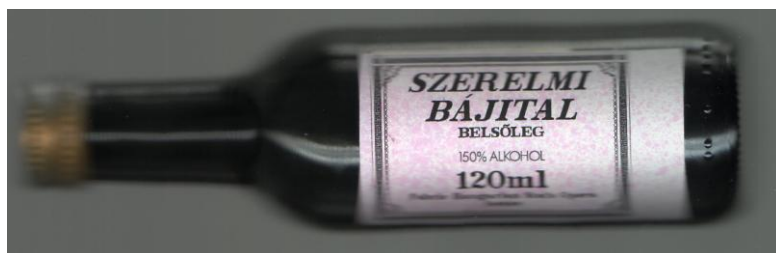
Tízéves és töltés-mese, csodadoktor, varázslat, léghajó, ördög, valamint két szerelem, akik számára a legfőbb akadály nem a külvilág - csúsz vagy épp fülthőzsegek - közlésműködés nélkül sokkal inkább legfőbb. Tudomány és csodák teremt, az új a kérés. Donizetti kiált: Felice Romani szövegíróje a legfőbb klasszikus világhírű, de mit sem érne Székely Máté nélkül. A Szerelmi Bájtal nem véletlenül a legnépszerűbb vígopera, mely az 1832-es bemutatás után hat évvel Magyarországra is megérkezett, s azóta is az alaprepertuár része minden zenei színházban, így az Erkelben is.

Mostanában a Klasszik Rádió 92,1 hallgatom, halk, könnyű aláfestő, háttérzene, ez az adó szól egész nap nálunk. Először nagyon élveztem, de mostanra rájöttem, hogy ez sem „tökéletes”, mert rengeteget ismételnék. Azt hirdeti magáról, hogy „klasszikus” zenét sugároz, kevés reklámmal és szövegeléssel. Több azonban a filmzene, mint a „klasszikus”, amely alatt, eddig a komolyzenét értettem, de kiderült, hogy tévedtem. Mindazonáltal nekem még mindig ez a legjobb adó, híreket pedig olyan nyelven mond, amelyen nem értek, tehát a sok baromságot nem kell tudnom! Jelszava az adónak: „Klasszikusok, csak könnyedén!”

Ez a szlogen érvényes Donizetti: Szerelmi bájtal című művére is az Erkel Színházban Rengeteg diák társaságában, nagy nevetések közepette, kitűnően komédiázó énekesek előadásában. Az népszerű áriákat összekötő „recitatívó” (énekbeszéd) részeket is élvezhető módon, igazi színészi képességgel adták elő a szereplők, igen dicséretes előadás volt.

Az előadás végén, a nézőtéri sorok között „parasztlányok” kis palackokban „Szerelmi bájtalt” osztogattak, amelyből az Uram is kapott egy üveggel, nagyon büszke rá!

Egy üveg „szerelmi bájtal”:

A hangsúly a „belsőleg” szón van!

2014. 02. 11. kedd Mozart: Late night Zeneakadémia Solti György terem

Három dolog motiválta az Uramat, hogy megnézzük ezt az előadást, a mellett, hogy Mozart kis műveit egyszer legalább meghallgassuk:

1. Meg szerette volna tekinteni a Zeneakadémia Kamaratermét.
2. Litkai Gergő írta a szövegét
3. 18 éven felülként aposztrofálták

Amikor a jegyszedő lányokhoz értünk, szölk, hogy a karzatra szóló jegyünkkel nyugodtan foglaljunk helyet a földszinten, mert „nem lesz tele” a nézőtér! (Nem is részletezem, mert felesleges, ki jönne a Zeneakadémia termeibe hétköznapi éjjel, hat noktürnt hallgatni?) Mi azonban mégis felmentünk a karzatra, hogy onnan jól megnézhessük magát a termet! Megtörtént!

A műről: A kamaratermek éppen arra valók, hogy az alkotók szabadon, különösen nagy költség nélkül, kipróbálják magukat és kísérletezzenek, drámákkal, írásokkal, zenével, színjátékkal, bukás nélkül! Az Uram szerint erre valók a stúdió színházak, a zenei „kistermek”, és az ilyen helyeken, többnyire, értékes dolgok születnek.

Erre több példát is mondott, hogy hogyan történt ez anno a Szilágyi Dezső által vezetett Bábszínházban, mert a Szilágyi egy zseni volt! (Egyre inkább vallja ezt!)

Jelen esetben, valaki az alkotók közül, talán a rendező: Szarka János, megkérte a dr. Litkai Gergőt (végzettsége szerint ügyvéd), hogy írjon valamit!

Ahogy én ismerem a Gergőt több se kellett Neki és írt, Mozart: A színigazgató című műve és Hat noktürnje köré, elé, bele, szenzációsat!

Íme, a bevezető:

„Kedves Partnerünk! A Petprojekt Palackgyártó és Szolgáltató Kft. valamint a Musica Profana Egyesület meghívja Önt zenés termékbemutatónkra, amelynek keretében Mozart halhatatlan műveinek dallamára ismerkedhet meg új műanyag palackunkkal, a P-1835 jelzésű, 83 milliméteres szájnyílású, 1 literes „műanyagüveggel” (választható, tetszőleges színű kupakkal).

Az esten elhangzik Mozart Hat noktürnje, valamint egyéb részletek. Felhívjuk figyelmüket, hogy Mozart Late Night című előadásunk gyakran akár erotikus elemeket is tartalmazhat esetleg.

Jó szórakozást kíván: Stépán Edgár, ügyvezető-tulajdonos”

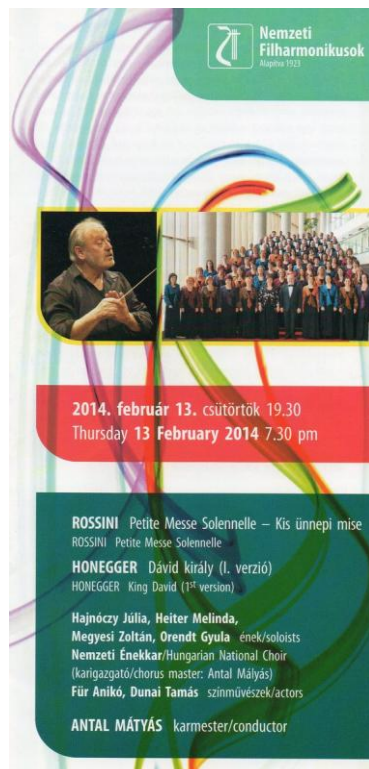
A továbbiak során a fent említett előadást szeretnék összeszervezni a Petprojekt Kft. vezetői, énekeseket toboroznak és próbálnak nem az érdekeik szerint válogatni, dönteni, de ez nem nagyon sikerül nekik. Énekesi karrierre vágyó háziasszonyok, titkárnők, akik „saját magánéletük romjainak kísértetei” jelentkeznek szereplőnek. Egymáson túllicitálva, azaz bocsánat, túláriázva, lökdösődve próbálkoznak, természetesen sikertelenül. (A vállalati főkönyvelő nyer!) Mellesleg csodás Mozart áriákat hallottunk, van akusztikája a teremnek és hangjuk a hölgyeknek!

Következett a Hat noktürn, amelyet hat különböző pózban, énekelnek el a szereplők. Az éneket négy táncos kíséri alig ruhában, erotikus mozdulatokkal. Az utolsó noktürn hangjai közben megtörténik a „várva várt” mezítelenség, amikor az énekesek helyét a kanapékon a négy táncos veszi át és teljesen mezítelenül pózolnak. Szép beállítások voltak, de semmi különös. Ma már a közszolgálati TV-kben, fényes nappal is, többet mutatnak ennél. Igazán kár a népet a 18 éven felüli jelöléssel „vadítani”. Az Uram szerint, ráadásul ilyen csont sovány táncosokkal meg pláne!

Szerintem nem is az erotikát kellett volna hangsúlyozni, hanem a humort. Az egész műsor kezdete volt a legjobb, amikor felvonultak az önjelölt énekesek!

És még: Litkai Gergő valószínűleg nagyon jó szövegéből pedig nem lehetett érteni semmit, mert a prózai részeken kívül az énekesek szövegejtése kibogozhatatlan! A sima prózai szövegrészben pedig érezhető, hogy nem színészekkel van dolgunk!

2014. 02. 13. csütörtök Honegger: Dávid király Rossini: Kis ünnepi mise MÜPA

Nemzeti
Filharmonikusok
Alapítva 1923

2014. február 13. csütörtök 19.30
Thursday 13 February 2014 7.30 pm

ROSSINI Petite Messe Solennelle – Kis ünnepi mise
ROSSINI Petite Messe Solennelle

HONEGGER Dávid király (I. verzió)
HONEGGER King David (1st version)

Hajnóczy Júlia, Heiter Melinda,
Megyesi Zoltán, Orendt Gyula ének/soloists
Nemzeti Énekkar/Hungarian National Choir
(karigazgató/chorus master: Antal Mátyás)

Für Anikó, Dunai Tamás színművészek/actors

ANTAL MÁTYÁS karmester/conductor

Rossini eredetileg a „kis misét” barátai (Pillet-Will gróf és felesége) kápolnájának avatására írta. Később elkészítette a zenekari változatot is, de azt csak halála után három hónappal mutatták be. Ezt a változatot játszotta el a Nemzeti Filharmonikusok Zenekara Antal Mátyás vezényletével. Igazából nem nagyon tetszett, de ez valószínűleg nem a mű, hanem az én hibám, mert Rossinit vártam és nem azt kaptam.

Utólag néztem csak utána a dolognak és kiderült: A „*Petite messe*” zenéjében *többféle stílus él együtt*. Ráadásul a műnek egy részébe, egy az egyben átvette barátjának Luis Niedermeyer egyik miséjét, ami a „*stile antico*” ragyogó példája!

A zeneszerző a rá jellemző humorral „öregkorom utolsó halálos bűné”-nek nevezte miséjét, és a mű eredeti kéziratába nemcsak a grófnénak, hanem Istennek szóló ajánlást is írt: „Istenem! Itt van ez a szegény kis mise. Vajon megszentelt zenét, vagy elátkozott zenét írtam? Tudod jól, hogy vígoperák komponálására születtem! Egy kevés tudás, egy kis szív, ez mindenem. Légy áldott, és adj helyet a Paradicsomban. G. Rossini, Passy 1863.”

Ez tetszik!

Szünet után következett Honegger, Dávid király című, 27 tételből álló műve, amely eredetileg René Morax drámájához készült, kísérőzeneként 1921-ben. Honegger egy év múlva készítette el a mű szimfonikus zenekari koncert változatát. A két mű csak hangszerelésben különbözik és a színpadi cselekményt, a történet megfelelő pontjain, egy narrátor foglalja össze. A 27 tétel között Honegger szándékosan sokféle zenei stílust idéz fel a gregoriánon, a korálon keresztül, a jazzig.

Fantasztikus volt az előadás! Az énekesek mellett két prózai színész Dunai Tamás, narrátor és Fűr Anikó szövegmondó, zenei aláfestéssel, szerepeltek az énekesek mellett. Az előadás francia nyelvű volt. Dunai Tamás egy pódiumon, Fűr Anikó pedig az énekesek között kapott helyet, nem véletlenül. Dunai Tamás, nagy valószínűséggel tud franciául, bár olvasta a szövegét, olyan gyönyörű kiejtéssel, amit egy felolvasás idejére nem lehet megtanulni! Nagy élmény volt hallgatni!

Fűr Anikó pedig „csak” szöveget mondott, de azt úgy, hogy az Ő tétéle lett (számomra) az előadás csúcspontja!

(Különböben a Nemzeti Színház Johanna előadása után elhatároztam, hogy megtekintem, ha alkalom adódik rá, hangversenyteremben Honegger: Johanna a máglyán című művét, hogy megtudhassam mit is írt Honegger igazán? Ezen előadás után megerősítettem magamban az elhatározásomat, kérdés, hogy mikor lesz rá alkalom?)

2014. 02. 15. szombat KZ oratórium Nemzeti Színház

Pilinszky János
KZ Oratórium
montázs-dráma egy részben

Öregasszony **Bánsági Ildikó**
Kisfiú **Szabados Zsuzsanna** m.v.
R.M., fiatal lány **Nagy-Kálózy Eszter**
A költő ***

Kórus **Sipos Mihály** m.v., **Nagy Péter István** e.h., **Pesti Arnold** m.v.

Zene:
Sipos Mihály m.v. (hegedű)
Nagy Péter István e.h. (ütőhangszerek)

Diszlet- és jelmeztervező: **Laczó Henriette**
Koreográfus: **Vida Gábor**
Ügyelő: **Lovass Ági**
Sűgő: **Kónya Gabi**
Rendezőasszisztens: **Tűi Zsófia**
Rendező: **Katona Imre**

További előadások:
január 28., 29.
február 2., 6., 15., 23.
Nemzeti Színház
Gobbi Hilda Színpad

Nyilván való, hogy a Nemzeti Színház is indult a Holokauszt 70. évfordulójának emlékezetére kiírt pályázaton, és nyert is! (Naná!) Pilinszky szürrealista montázs-drámáját választották, jól tették! Tökéletes színész-zenész csapatot nyertek meg az ügynek. (Támadt egy olyan „elvetemült” gondolatom is, hogy netán Ők kezdeményezték?) Utólag néztem meg, hogy teljesen tisztában legyek azzal, hogy mit kellett volna látnom!

Pilinszky János pontos leírást adott darabjának előadásáról:

”Szín: üres színpad vagy koncertdobogó. A kórus félkör alakban a színpad két oldalán foglal helyet, középpüti keskeny utat hagyva. Fölül vízszintesen kifeszített hangversenylámpák.”

Szereplők: KISFIÚ; ÖREGASSZONY; R. M., fiatal lány. Mindhárman KZ-lakók.

A zenekar hangolása közben először R. M. jelenik meg, majd a KISFIÚ, utoljára az ÖREGASSZONY. R. M. csíkos rabruhát visel, haja rövidre nyírva; az öregasszony feketében van; a Kisfiún sűrű porköpeny. Égő gyertyával kezükben mindhárman a színpad elejére, középre állnak. Előttük kottaállványon a szövegkönyv, melyet előadás közben szabad kezükkel ők maguk lapoznak. A kisfiú áll középen, jobbra tőle a lány, balra az öregasszony. A zenekar elcsendesedik. Szünet.

A rendező, azonban más megoldást választott, ami természetesen nem baj, hiszen létezik az „alkotói szabadság” és, amit kitalált, végül is elfogadható lett volna, különös tekintettel kitűnő szereplő gárdára.

A három színésznő összhangban, biztonságos mozgással, mintaszerűen oldották a feladatukat. Többször is eljátszották a vagonban való utazási jelenetet, amely koreografált mozgásból áll (bár nem nagyon tudom elképzelni, hogy ennyi hely lett volna a vagonban?), de amit csináltak az maga volt a tökély. Nevezetesen: a nem

túlzottan száguldó vonat jól ismert kattogása szerint, zötyögnek, rázkódnak és néha egyet-egyet löknek egymáson, de mindez „csak” közjáték volt, a vagonban történt utazást kívánta megeleveníteni. A továbbiakban a „halott” szereplők kijönnek a vagonból, elmondják a szerepüket, majd visszatérnek a vagonba. Ennyi az oratórium

Itt vége is lehetett volna az előadásnak, annyi megjegyzésem ebben az esetben is lett volna: nem szállhattak volna vissza a vagonokba! (Nem is nagyon értettem, a vagonból való ki-be mászkálást!) Ettől függetlenül egészen a mű végéig nem támadt rosszalló gondolatom. Amikor, azonban a színpadra szórt parafa kupac alól előkotortak egy viharkabátot, annak a zsebéből előkerült a Bori-notesz, amelyből az addigi néma szereplők, illetve zenei kísérők felolvastak két verset, gyanússá vált az egész! Ráadásul a 4. Razglednicát, „Tarkólvés, így végzed, hát te is...”, mely versrészlet elhangzása után kifordították a viharkabátot, amely belül hófehér volt, kereszt alakúra hajtogatva leterítették a földre, a fejéhez a Noteszt és a „krisztusi szögek” helyére egy – egy kis gránitkockát helyeztek, addigra már fel voltam háborodva.

Így ebben az előadásban, mind a két mű, és két ember, lett meggyalázva, Pilinszky, mert Ő nem ezt írta, és Radnóti, aki ugyan kikeresztelkedett, mégis zsidóként halt meg, ráadásul nem volt KZ-lakó. Tömegsírból ásták ki Abdánál, ahol a felesége, Gyarmati Fanni (most hunyt el 102 éves korában) és Ortutay Gyula azonosították.

Bajom, tehát a montázs-dráma befejezésével van! Nem illik össze Radnóti megidézése, így ezzel a művel! (Függetlenül attól, hogy megérdemelné Radnóti önmagában is a megemlékezést!)

Pilinszky János eredeti művében, nincs benne a Radnótira utaló záradék! (Talán a Lány szereplő monogramja lehet jelzés értékű? Talán!) Azért sem illik ebbe az alkotásba a Radnóti hivatkozás, mert Radnóti soha nem volt koncentrációs táborban, többször volt munkaszolgálatra hívva és utoljára a Bori-táborban is munkaszolgálatos volt. (Ha megvárja a Jugoszláv felszabadítást, megmenekülhetett volna!)

Jó feldolgozásnak indult, rossz vége lett mégis!

Kereszt egy holokauszt emlékest végén?

(Kitérő: Bosznia-Hercegovinába való utazásunk során egy éjszakát töltöttünk Medjugorje nevű (a Szűz Mária jelent meg gyerekeknek) zarándokhelyen. Utazott velünk egy idős néni, akitől az addigi utunk során megtudtuk, hogy megjárta a haláltáborok egyikét, túlélte, nincs családja, nincs senkije. Azzal tölti az idejét és a pénzét, amit kárpótlásként kapott, hogy utazik. Mindig, mindenhova elutazott a Szabó Frigyes nevű idegenvezetővel, mert benne megbízott.

Ezen az éjszakán azonban nem tudott aludni, mert a szállodában iskolások éjjel „randalíroztak”. Le is vonult Julika a portára, hogy panaszt tegyen, de nem ért el vele semmit. Reggel, amikor továbbutaztunk volna, megjelent az autóbuszunknál a szállodaigazgató és hozott egy hosszúkas dobozt a hölgynek, kárpótlásul!

Elindultunk, Julika kibontotta dobozt és egy Mária-szobor, egy kegytárgy volt benne!

A Julika felmutatta az utasoknak az ajándékát, hozzátéve:

Mit kezdjek én most ezzel!

2014. 02. 17. hétfő Agatha Christie: Tíz kicsi néger Játékszín

Már említettem korábban, hogy a Németh Kristóf „jól teljesít”, de nem úgy, mint a politikában, hanem ténylegesen. Jól vezeti a Játékszínt, jó darabokat szerződtet, jó színészeket alkalmaz, és közönségnek tetsző színházat működtet.

Agatha Christie, jól ismert darabja, sikeres előadásban (talán nem is lehet elrontani), biztos megélhetést, bevételt jelent a színháznak. Ismét az volt csak az észrevételem, hogy kicsi a színpad és a rengeteg szereplő + a díszlet nem fér el maradéktalanul a színpadon! A színészeknek nagyon kell figyelnie, hogy ne bukjanak fel a bútorokban.

Színészileg elfogadható teljesítményeket láttunk, bár megint a Hajdú Steve „lógott” ki a sorból, amatőrségével, és (már régen figyelem) a Gálvölgyi János, akit jó színésznek tartok (Lásd például: Az alku című darabban), de mint krimi szereplő, zakózsebéből előhúzott modorossággal, sablonnal adja magát, hadarva ráadásul! (Tudja magáról, hogy Ő a nyerő és úgy is viselkedik, de nem csak ebben a darabban!) Rémes!

A már említettek után: Jó volt látni Tóth Juditot a színpadon, hozott egy kis új színt a Benedek Tibor, és megemlítem Horváth Lili-t, mint ahogyan azt, az előbbieken már írtam róla. Ebben a szerepben csúnya vénlányt alakít, teljes mértékben vállalva a randaságát a szörnyű természetével együtt, annyira, hogy nem lehetett felismerni!

Bár bárki ismerheti az darab befejezését, mégis kérték a nézőket, hogy ne árulják el, hogy „ki volt a gyilkos”, érdekes módon, nem emlékeztem rá, csak amikor minden kiderült, akkor mondtam magamban, hogy: Aha!

2014. 02. 21. péntek Magyar Nemzeti Galéria

Bálint Endre A nyolcadik templom

Nem is inkább én, mit inkább az Uram van odáig Bálint Endréért. Mentünk, tehát Bálint Endrét nézni! Minden elismerésem és tiszteletem a kiállítás rendezőinek, mert ami ezen a kiállításon össze van szedve, állítva, tudományos és minden más szempontból is tökéletes! És akkor még Bálint Endrét meg sem említettem!

Ez az ember maga volt a csoda! Nem győzöm hangsúlyozni és a magam számára mindig a tanulságokat levonni, hogy mekkora hatalmas vagy az emberi agy, még akkor is, ha ténylegesen nem váltható „forintra” azonnal a termése! Mert megmarad az utókor számára minden, és egyszer eljön az idő, amikor a sokaság valamint a politika is rájön, hogy mekkorát hibázott!

Az Uram (többek között) azért is tartja nagyra a Szilágyi Dezsőt, a Bábszínház valamikori igazgatóját, mert olyan szellemi óriásoknak adott, az éppen működő hatalom ellenében, munkát, mint Bálint Endre, vagy Ország Lili. Imre még személyes ismerhette az Ország Lilit.

Aki teheti, feltétlenül menjen el és nézze meg ezt a kiállítást!

Rozsda Endre Az idő ölelésében

Hasonlóan az előbbi kiállításhoz a „Rozsda” kiállítás is érdemes a látogatásra, sajnos azonban 03.02-án már bezár. Rozsda Endre Franciaországban élt, ott is halt meg. festészete szín, forma, absztrakt kavalkád, biztosan zseniális, de hozzám nem került közel. Az agyamig nem jutnak el a képei.

A Magyar Nemzeti Galéria olyan gyűjteményt mutatott be, amelyet, ha 2-án szétbontanak, egészen biztos vagyok benne, hogy ilyen méretű kiállítása nem lesz többé Rozsda Endrének! Nagy valószínűséggel szét fog szóródni a festmények egy része a világban, és a művészettörténészek a megmondhatóit, hogy milyen nehéz összeszervezni, letárgyalni, biztosítani, szállítani ugyanarra az időpontra, ilyen gyűjteményes kiállításhoz, egy nagy festő alkotásait.

2014. 02. 23. vasárnap A humor háza Goldmark terem

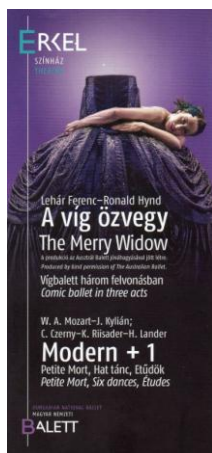
Tulajdonképpen az előadás egy könyvbemutató, amely Kalmár Tibor: A humor háza (A Fészek Művészklub nagy mesélői.) című könyvét ismerteti. A színlapon szereplő színészek olvastak fel részleteket a könyvből.

A közreműködő színészek korábbi társaikat elevenítik meg a Fészek Művészklubból.

Jó ötlet volt ez a felolvasás és bárhová elvihető, bármelyik művelődési házban előadható, akár egy nagyobb asztalt körül ülve, el lehet szórakoztatni egy társaságot. Jobban élvezed a dolgot, ha tudod is, hogy kiről esik szó, de ez nem alapfeltétel. A Fészek Művészklub asztaltársaságairól van szó nevezetesen két társaságról, Királyhegyi Pál (Székelyi József) és Fényes Szabolcs (Fesztbaum Béla) köré gyűlt hívekről, rajongókról.

Rövid egy órán keresztül, ülve tettünk sétát a múltban és jól szórakoztunk!

2012. 02. 27. csütörtök Lehár Ferenc – Ronald Hynd: A víg özvegy balett Erkel Színház

A színlapon szereplő Modern + 1 balettet csak márciusban nézzük meg majd a lányokkal! (Most még nem érvényes!)

Nem mentünk volna megnézni ezt a műsort, mert az Uram nem kedveli egyetlen műfaját sem, amelyben ez a mű készült. Nem szereti az operettet és nem kedveli túlságosan a balettet sem!

De Kedves osztály- és padtársam, valamint balettiskolai társam is, a figyelmembe ajánlotta: „Tetszett, szép ruhák, andalító zene, jó koreográfia. ... Felméri Lili a második felvonásban táncolt egy duettet, valami csodálatos volt!”

Hát, akkor menjünk és nézzük meg, idő, pénz nem számít!

Talán egy éve láttuk a Karamazov testvérek című egész estés balett előadást, amit „kommersznek” tartottam és több vonatkozásban is eléggé elmarasztaltam, azt hiszem A víg özvegy előadás láttán, bátran visszavonhatom, mert az az előadás klasszissokkal jobb volt, mint ez.

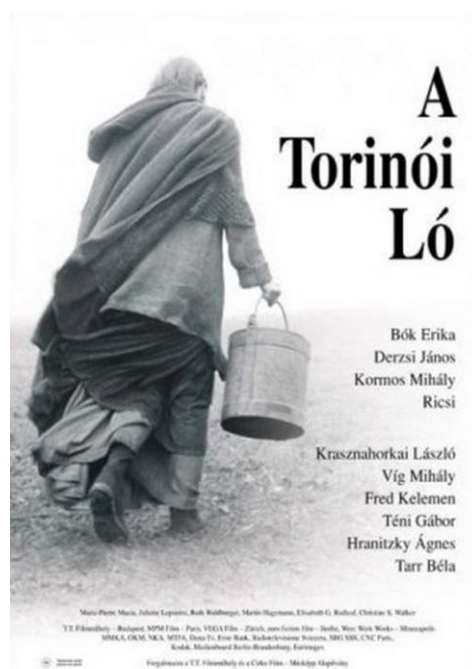
Egy dolog, amit most is elmondhatok, hogy: Táncolni tudunk!

Minden egyéb bárgyú ezen az előadáson és rettenetesen giccses, szinte hihetetlen, hogy egy olyan színházban, ahol Cédrust, Spartacust, Csodálatos mandarint táncoltak egykor, hogy lehetett egy ilyen giccsparádét bemutatni?

És mennyibe kerülhetett? Csupán az a két borzalmas oszlop, ami a színpad oldalain kilógott a függöny elé, az maga egy vagyon lehetett, teljesen feleslegesen!

Hogyan került Magyarországra a 82 éves brit koreográfus, Ronald Hynd? Nyilván Ő hozta magával a „teljes stábját”, de mindenhol máshol több a pénz, mint nálunk, lehet szórni! Itt azonban szinte pimaszság ennyi pénzt erre a borzalmas díszletre költeni! Feleslegesen, ráadásul! (Ezt már írtam, igaz, de nem vonom vissza, annyira fel vagyok háborodva!) Sajnálom Zsuzsikám! Nem dicsérhettem meg ezt az előadást! Sőt!

2014. 02. 28. péntek Tarr Béla: A torinói ló Vetítés a Szántóéknál

Egy ló küzd a hatalmas széllel, hogy hazavigye a gazdáját és a szekeret a tanyára.

A gazda, félig béna Férfi, akinek a Lánya segítségével. A Lány naponta egyszer mozdul ki a házból, a kútra megy vízért. A szomszéd pálinkáért jön, hosszú monológot ad elő a világ nyomorúságáról (áthallásokkal a mai, magyar helyzetre vonatkozóan).

Férfi mondja: Marhaság! Szomszéd el.

Cigányok jönnek vízért, de a Férfi durván, baltával a fél kezében, elzavarja őket.

Másnapra eltűnik a víz kútból!

A ló nem eszik, nem iszik!

A két ember csomagol és útnak indulnak, de visszatérnek, mert nincs hova menniük.

Rettenetesen fúj a szél.

Elsötétedik.

A film hossza 146 perc

Hogy mit gondolok erről a filmről?

Semmit, annyira fúj a szél, hogy fáztam!

Így nem lehet vizet húzni a kútból, ilyen forrón nem lehet megfogni a krumplit, egy kupica pálinka és egy krumpli naponta elég a létfenntartáshoz? A film képei hasonlítottak a Kunadacsi tanyánk környezetéhez, semmit nem lehet látni a közelben, távolban, ameddig a szem ellát. És ha mégis megjelent valaki a látóhatáron: Te jó ég, mit akarhat? Télen, nyáron fűteni kell olyan hidegek a falak és a döngölt padló vizesedik, ha nincs fűtve! Ezeket az embereket mennyire nem érinti a rezicsökkentés. Vajon mennyien élnek ilyen körülmények között Magyarországon (és a világban)? TV-t az ablak helyettesíti, kinéz az ember, nézi, amit lehet, csak néz, néz! (Apósom kb. két évig állt Békásmegyeren az ablakban.)

Ki lehet vonulni a világból?

Kinek ugrálnak, hát a kormányok?

Később pedig azt gondoltam, hogy: ez egy a végtelenségig leegyszerűsített mondat alany és állítmány, hogy a lehető legjobban feltűnjön valami, de mi?

Az emberi lét értelmetlensége?

Ilyen kevéssel is beéri az ember?

Vagy a jelenlegi Magyarországra kell húzni az eszmei mondanivalót?

Hogy egyre szűkösebbek az életkörülményeink?

Hogy egyre kilátástalanabb az életünk?

Hogy el kell innen hurcolkodni, azután vissza kell jönni, meghalni?

Vagy tényleg az Isten megbánta a teremtést és lassan, lassan visszavonja a létfeltételeit az embernek? (Nincs már igavonója, nem tud termelni, eltűnik a víz, víz nélkül pedig nincs élet, a Nap, hat nap alatt, egy pillanatra sem süttött ki.)

Hat nap alatt teremtette és hat nap alatt visszavonja az egészet?

A néző azt lát bele a filmbe, amit akar, de az alkotó mit akart ezzel a filmmel mondani? Vagy ez csak egy keret, és mindenki a saját szubjektumával tölti fel?

Azt nem csodálom, hogy jelen pillanatban Tarr Béla nem él Magyarországon, Andy Vajna bizonyára nem ilyen filmeket, filmcsillagokat akar látni az új Magyarország egén! (Főnökével egyetemben!)

Megrendítő a film rendkívülien szép fotózása. Van egy (hosszú) jelenet a filmben, amikor a két ember elhagyja a tanyát és a domb mögött legvégül eltűnik a ló füle. Sokáig nézzük a tájat, sokáig, biztosan tudjuk, hogy történni fog valami, mert nem véletlen, hogy nem mozdul el a kamera, amikor már alig bírjuk, megjelenik a ló fülének hegye, megkönnyebbülten sóhajtunk fel: Végre! Örülünk, a már jól ismert családnak, jó, hogy jönnek, vártunk rájuk, de egyúttal azt is tudjuk, hogy ez bajt jelent, hiszen a körülmények nem változtak a távollétük alatt!

További szépen fotózott jelenetek is vannak, például, amikor a férfit öltözteti a lánya. Ellenfényben van fotózva, hiszen a kamera bent áll a szobában az ágy végén és szemből érkezik a fény az ablakból, tulajdonképpen ez adja a „játékot” is a fényel/árnyékkal. Egy ilyen jelenetnél vettem észre az első „műalkotást” a filmben (Képet lásd: a végén), amikor a férfi még fekszik az ágyában, de már emelgeti a fejét, várja a lányát. Kifejezetten örültem, amikor ezt képet felismertem, bár egy pillanatra elterelte a figyelmemet a filmről, azon gondolkodtam, hogy ismerem, ismerem, de vajon kinek az alkotása? Biztosan volt több idézet is, de nekem csak a film legvégén tűnt fel újra, hogy most újból egy festményt látok. Ám ezek az „idézetek” akkor is illeszkednek a filmbe, ha az ember nem ismeri fel az eredeti alkotást.

Tarr Béla úgy nyilatkozott erről a filmjéről, hogy ez volt az utolsó alkotása. Ezzel a kijelentéssel egyet is lehet érteni, mert ennél jobban már nem lehet egyszerűsíteni egy filmet. Véleményem azonban, hogy ahol a vég, ott a kezdet is egyúttal csak legfeljebb egy másik dimenzióban. Az is igaz, hogy ez a film maga az elindulás és a visszatérés ugyan oda, gondolatot cipeli magával, azaz ebben a filmben benne foglalhatik Tarr Béla összes alkotása, ezzel együtt lett kerek egész az életműve és a továbbiakban nem kíván filmekkel foglalkozni! Talán erre az elkövetkező tíz év bénaságra utalhatott Tarr Béla azzal, hogy filmjének címéül Nietzsche esetét választotta a torinói lóval, mely eset után Nietzsche még tíz évet élt, de már nem gondolkodott (nem tudott), nem csinált semmit!

Nagyon nagy elhatározás ez a lezárás!

Kívánom Tarr Bélának, hogy találjon magának egy olyan kifejezési formát, amellyel együtt tud élni az elkövetkezőekben! Persze a film készítése óta eltelt három év, biztosan ez alatt is már történtek dolgok, vajon mik?

Idézett műalkotásra példa: Halott Krisztus siratása Andrea Mantegna (1480. tempera, vászon, Milano)

